

Дикуни ХХІ століття

Іван ГЛУШМАН

Наш світ, на жаль, а може, і навпаки – добре, біполярний. Де є біле, то десь поряд має бути й чорне (звісно, і безліч різних відтінків), відповідно існує добро й зло, альтруїзм і егоїзм, порядність і підступність, і цей перелік можна довго продовжувати. Звісно, хотілося, щоб негативу не було, але він трапляється майже на кожному кроці...

До чого я це написав? А до того, що неприємний осад залишив у мене один із дзвінків у редакцію. Наш колега, голова Острозького літературного об'єднання імені Івана Маєвського, поет, краєзнавець **Олесь Ундір** із болем у серці розповів про неприємність біля його оселі. Хтось із дуже непорядних острожан, щоправда, там об'їзна дорога, може й, гостей (хоча це мало ймовірно), викинув під його парканом по вулиці Луцькій дві купи сміття. Там і пластик, і папір, і скло, і плісняві харчові відходи, й інше сміття. Метрів тридцять пройти – і

контейнери. Сміття з них комунальники більш-менш вчасно забирають. Але ні, з'явився покидьок (спершу написав «свиня», але ні – це образа тварини), який чомусь викинув відходи своєї життєдіяльності в траву. Уважаю, що таких треба ловити й карати громадськими роботами – щоб тиждень прибирав сміття на вулицях міста.

Гірко, що серед острожан є такі недобросовісні. Виходить, що одні наші земляки стараються, працюють, вкладають свої кошти, витрачають час і сили, прославляють наше місто як і де можуть. Інші – навпаки гадять, де хочуть. І це непоодинокий факт свинства. Двічі крали нещодавно встановлених острожників. Якимось головою одного з ОСББ міста жалілася, що варвари пошкодили квітник. Дикуни ХХІ століття ламають лавки, світильники, пишуть на стінах будівель, засмічують вулиці, парки та сквери. Гірко, що поряд зі світлим у нас багато чорного, негативного, яке псує настрій та зовнішній вигляд міста ...

